

Don Celestino

XAVIER SALVADOR

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 8.03.10

El ministre Corbacho va dir fa unes setmanes que a Espanya l'economia oculta arribava al 20% del PIB. A conseqüència d'aquells càlculs, segurament fets amb el mateix mesurador que utilitza Miguel Ángel Fraile per determinar cada temporada com han anat les rebaixes en el comerç, l'excalcalde de l'Hospitalet va rebre uns quants cops de gorra polítics. Forjat com està en els combats del Baix Llobregat, les reprimendes rebudes per Don Celestino pel seu clarivident pronòstic van ser poca cosa. I, per a fortuna seva, es van enterrar ràpidament, en diumenge.

Però el cert és que el ministre, encara que va haver de callar, va ficar el dit en una llaga estructural de l'economia espanyola. Existeix un profund forat negre, que sigui una cinquena part de la riquesa del país o una altra proporció, no s'acaba de tancar. Vam estar a punt de millorar i homologar-nos amb els nostres veïns europeus els anys de bonança. Els empresaris van prendre consciència de la necessitat que els seus treballadors estiguessin perfectament contractats; els murrís de l'artesania i els petits serveis semblaven haver-se acostumat a emetre les seves factures i allò de «l'hi faig sense IVA» cada vegada se sentia menys. La tributació per mòduls va ajudar que molts sectors i activitats proclius al frau reduïssin els seus nivells d'opacitat i, entre tots aquests factors, i el creixement de l'economia com a suport, semblava que les activitats submergides estaven en fase minvant.

Avui, en plena crisi, les coses estan canviant. Expliquen aquells que estan pròxims a l'assessoria d'empreses, ja sigui laboral o fiscal, que ara els

empresaris ja no volen ser tan escrupolosos en el compliment de les seves obligacions i que prefereixen temptar el risc que pagar a Hisenda.

Deu ser un símptoma insignificant de per on van les coses, però fa la sensació que la crisi, igual que depura sectors, elimina competència irregular i origina un cert darwinisme empresarial, també té l'efecte pernicios en el mercat espanyol d'estimular aquest esperit fosc, murri i insolidari que cada ciutadà porta a sobre. I que un incomprens Corbacho va intentar, sense èxit, retratar.